Весело нар. радостно, усмихнато, весело.

Веселя, мн. гл. д. трава тъкого да е весел, докарвеш му веселина, удивлявам, растъвам достатъ хора повлашихми, достатъ гора повеселихми. Д. 28. Там сладкопойно славейче въ градинка въ върху камилка, веселе пладъ въ войче. Л. Д. 1875. р. 121. Кимо бабе веселе. Ч. 134.

Веселя се. гл. възвр. весел би вътрадвам, лешем бивам, веселе се гонак съ гонаци. Д. 24. Ама тие, колко ми тъжет, толку повеке ми се веселеет. М. 81.

Веселям и здраве, или свършено, сѣмя дума. Ще иди, веселям.

Весмче, тричина, тръсен весмче, маана.

Весло (то) потетаъ, котто се кара врацица, кажк. тур. Кюрек. Найд. неоф.

Веслер (чта) който тегли потетаъ на гаик или на врацица. Срк. веслешник. тур. Кюрекчия.

Вестна нар. Чиртиного, чръ дъ, ясно, мощно. Найд. неоф. Бащина тая и кѣща и сеструва не отрицана, а на годеникъ, якоа въ случай и подръ вестна и серьозе. Ч. 69.

Вести въ 1) вечкем, 2) изл. вестен работа

Ветар, в. вехтар. и ветошар.

Ветенье (то) от ветя.

Ветина (та) вм. вехтина.

Ветосъ вм. ветхосъ.

Ветхости (та) кога е нещо ветхо, отколдвано, отдивен.

Ветъх, тха, тхо, — и (чта) в. ветъх. Ема чла мой квосете на ови ветки бачила. М. 205. Ази це обади че на ветко село нов закон не морали бъде. Л. Д. 1879 р. 172.

Ветъх, тха, тхо, — и (чта) отколдвен, от много врьме. Ки е ети ветхи пречетени. ~~[illegible]~~ Ветхо село нов закон не правя. Посл. 2) прдъ мнало нещо, чий ветхо друго ново, кавсан ни дъ ата, кога се нещо ударди или чтрепти. Ние сѣ ветхи работи. 3) старовремски ~~[illegible]~~ Ставъ. Стоене ветъх воводо, от ветко врьме остана. 4) износен, окъсан; развален, разобрен. ветхи дрехи. Ветхо кръм, конци хаби, ема, ро ниби деньо губи. Посл. Ветхи кѣщи колкото дъ правиш пак ветхи. 5) не ново ветхо вино = Ветхи и съборени колиби и ~~[illegible]~~ куримци сламени. Л. Д. 1869 р. 131.

Веселушка, малко или мъне за развеселяване.

Ветам гл. иде, ходя, ще се ветам, ще иде, то дума. Язик въ Бреница ново. от арбан. ветем, иди.

Ветало, — и (чта) в. ветък и ветъх. Бъдъ ще да трдъ скочите прачки на ветъ гаодина. Л. Д. 1875 р. 7. Ва ми то прикажуми с' тозиной ветъ друг. Зк. 177.

Ветъко, в. ветъхо.